

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

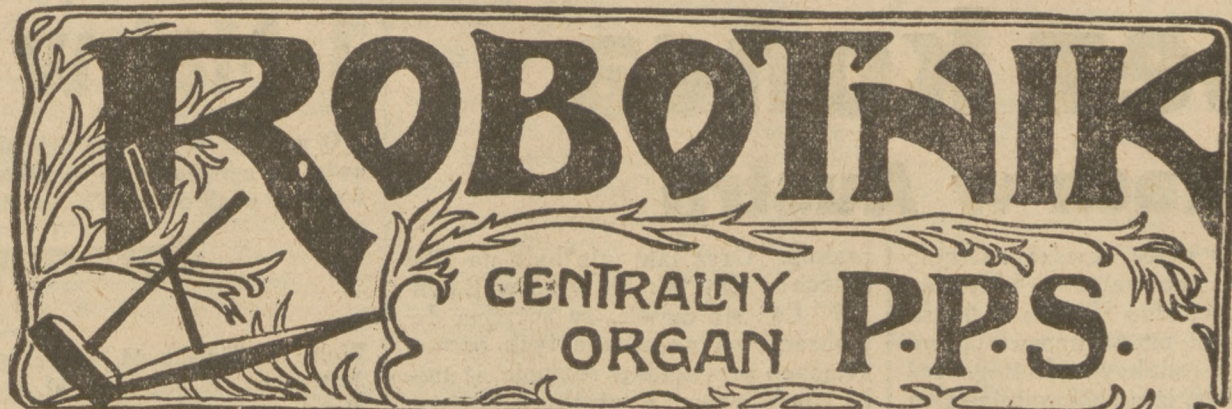
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 12 i po 12 do 3-ej po południu.

Za swobodę słowa Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Niemcy nie wyrzekają się obszarów na wschodzie Trzecia Rzesza na wzór zakonu krzyżackiego Mowa Rosenberga o przyszłym ustroju Rzeszy

Sześć narodo- „socjalistycznego” urzędu polityki zagranicznej, dr. Alfred Rosenberg, wygłosił wczoraj w Malborku, w sali b. zamku krzyżackiego mowę, w której poruszył zagadnienie przyszłego ustroju Rzeszy Niemieckiej. Zarówno osoba prelegenta, występującego w charakterze oficjalnego pełnomocnika Hitlera w sprawach światopoglądu narodowo - „socjalistycznego”, jak i miejsce, z którego oświadczenia Rosenberga transmitowane były na całe Niemcy, wskazują na znaczenie zawartych w nich zapowiedzi.

Zakon krzyżacki, jako twórca „idei rozszerzenia i zabezpieczenia niemieckiej przestrzeni życia”, jest wzorem, na którym oprzeć się ma przyszły ustrój Niemiec narodo- „socjalistycznych”. Rosenberg podkreślił wyraźnie, że Niemcy z wielką rzeczą zrezygnowali, nie mogą jednak wyrzec się obszaru kolonizacyjnego na wschodzie, który po dzień dzisiejszy pozostał podstawą wyżywienia narodu.

Zadaniem szkolnictwa niemieckiego będzie w duszach pokoleń przyszłych zaszczerpieć pamięć wielkich królów pruskich, oraz mistrzów zakonu krzyżackiego, aby w ten sposób umożliwić oddziaływanie wielkiej przeszłości na teraźniejszość niemiecką. Trzecia Rzesza otrzyma, według Rosenberga, formę „nie-

mieckiego państwa zakonnego”, oparte- go na wzorze zakonu krzyżackiego. Wybrana ma być z 70-miljonowego narodu niemieckiego elita, której zadaniem będzie kierować nową państwową. Przywódca takiego zakonu narodowo-„socjalistycznego” stać będzie zarazem na czele państwa, nazwanego przez Rosenberga „monarchią na republikańskich podstawach”.

Od decyzji Hitlera zależeć ma wybór formy, w jakiej odbywać się będzie wyznaczanie następcy wodza naczelnego: czy w drodze nominacji, dokonanej przez Hitlera już za jego życia, czy też przez obiór, oparty na testamentie Hitlera i przeprowadzany przez radę zakonu narodowo - „socjalistycznego”. W każdym razie przyjęta raz forma stanie się obowiązującą również na przyszłość. (PAT).

W Austrii Dollfussa Nowa konstytucja i wyroki na schutzbundowców

Wczorajsze dzienniki wiedeńskie podają dalsze szczegóły nowej konstytucji austriackiej. Ustawa o konstytucji jest zaopatrzona następującym wstępem: „W imię Boga Wszechmocnego, który jest źródłem wszelkiego prawa, otrzymuje lud austriacki tę konstytucję, celem przeprowadzenia organizacji państwa w chrześcijańskim państwie niemieckim”.

Dalej idą postanowienia zasadnicze. Austrija jest państwem związkowym, zorganizowanym na zasadzie stanowej, składającym się ze stołecznego miasta Wiednia i z krajów związkowych. Barwnymi państwowymi Austrii są barwy: czerwona - biała - czerwona. Dalej następują postanowienia o herbie i pieczęciach państwa. Językiem państwowym jest język niemiecki.

Postanowienia o prawach i obowiązkach obywateli są następujące: Wszyscy obywatele są równi wobec prawa. Przywileje urodzenia, stanu lub klasy są wyłączone. Kobiety posiadają równe prawa i obowiązki z mężczyznami. Uszczuplenie lub pozbawienie wolności osobistej jest dopuszczalne tylko na podstawie ustawy. Każdy obywatel ma prawo swobodnego wypowiedzania swych poglądów słowem, drukiem i t. p. w granicach określonych ustawami. Wszyscy mieszkańcy austriaccy korzystają z pełnej swobody wyznania i sumienia. Wykonywanie praw obywatelskich, piastowanie urzędów i godności publicznych

Barthou jest zadowolony z podróży do Warszawy i Paragi

Francuski minister spraw zagranicznych Barthou powrócił wczoraj do Paryża. Dziennikarzom minister oświadczył, że jest niezwykle zadowolony ze swej podróży, która nie była zakłócona żadnym dysonansem lub nieporozumieniem. Mówiąc o marszu Piłsudskim, Barthou podkreślił, że zastał go takim samym, jak w roku 1921.

Konferencja z marsz. Piłsudskim, która odbyła się w niezwykle serdecznej

atmosferze, pozwoliła na stwierdzenie zgodności poglądów. Z min. Beckiem poruszone zostały wszystkie sprawy, interesujące oba państwa. Narady te doprowadziły do pomyślnego rezultatu.

Przymierze francusko - polskie zostało wzmożone. Polska jest wielkim mocarstwem, którego znaczenie nie jest jeszcze odpowiednio doceniane. W Pradze, zaznaczył Barthou, nie było żadnych spraw, wywołujących potrzebę dłuższych rokowań. Barthou wyraził się z uznaniem o prezydencie Masaryku i ministrze Beneszu. (ATE).

„Robotnik” w dniu 1 Maja

Jutro, w dniu święta robotniczego, pismo nasze ukaże się w zwiększonej objętości i zawierać będzie szereg ciekawych artykułów, wspomnień i ilustracji.

Ogrody publiczne w dniu 1 Maja będą zamknięte

Władze administracyjne wydały zarządzenie dla działu ogrodnictwa miejskiego w sprawie zamknięcia ogrodów publicznych w dniu 1-go maja. Ogrody: Saski i Krasińskich zamknięte będą we wtorek przez cały dzień.

Demonstracje emigrantów austriackich

„Reichpost” donosi z Pragi, jakoby socjalni demokraci austriaccy zamierzali w Czechosłowacji, zamierzali w dniu 1 maja urządzić demonstrację nad granicą czechosłowacko - austriacką. Od będą się w tym celu w miejscowościach granicznych zgromadzenia i pochody. (PAT.).

Kronika telegraficzna

ZATWIERDZENIE WYROKU NA RUMUŃSKICH SPISKOWCÓW.

Trybunał wojenny odrzucił skargę apelacyjną trzynastu skazanych za udział w spisku, zorganizowanym przez rumuńskiego pułk. Precupa.

KATASTROFA SAMOLOTOWA.

Z Ajaccio (Korsyka) donoszą o wypadku samolotowym, któremu ulegli dwaj lotnicy, udający się z Paryża do Tel-Avivu. Przy lądowaniu w Ajaccio aparat został wyrzucony wskutek gwałtownego wiatru. Obaj lotnicy odnieśli lekkie obrażenia. Samolot jest zniszczony.

NARADY LITEWSKO - SOWIECKIE.

Z Kowna donoszą, że poseł Z.S.S.R. Kariski, odbył dłuższą konferencję z ministrem spraw zagranicznych Zaunusem. Do konferencji tej jest przywiązane w kołach politycznych doniesienie.

TROCKI.

„Petit Parisien” donosi, że Trocki znajduje się w St. Malo. Mieszka on w jednym z hotelów pod przybranym nazwiskiem prof. Lewińskiego z Malty. Wiadomość ta nie została potwierdzona z innych źródeł.

ZBROJENIA NIEMIEC.

Minister lotnictwa, Goering, powołał rok temu związek obrony powietrznej Rzeszy. Związek ten liczy obecnie 2,000 oddziałów lokalnych z i pół miljonami członków.

Jedno z najpoważniejszych przedsiębiorstw niemieckich, I. G. Farben Industrie powiększyło w ostatnich miesiącach liczbę robotników o 9,000 osób.

Socjalistyczny Rząd Szwecji nie ustępuje

Przywódca szwedzkiego stronnictwa ludowego, Hamrin, wygłosił wielką mowę, w której przedewszystkiem zaprzeczył pogłoskom o możliwości zastąpienia obecnego rządu socjalno - demokratycznego przez rząd konserwatywny.

Mówca zaznaczył, że stronnictwo jego jest zwolennikiem polityki umiarkowanej, domaga się przedewszystkiem równowagi budżetowej, ostrożnej poli-

tyki pożyczkowej, reform społecznych, walki z bezrobociem.

Mówiąc o stosunkach z Sowiecami, Hamrin oświadczył, iż dobrze rozumie niezadowolenie Sowieców z powodu sta nowiska, zajętego przez Riksdag. Partia ludowa jest przeciwna wszelkiemu mieszaniu się i krytyce stosunków wewnętrznych w Związku sowieckim. (PAT.).

Przed 1 Maja we Francji

Francuska prasa prawicowa wyraża zaniepokojenie z powodu przygotowań organizacji robotniczych do święta 1-go maja. Generalna Konfederacja Pracy i Partia Socjalistyczna wzywają swoich zwolenników do występowania przeciw dekretem oszczędnościowym. Partia komunistyczna, oraz związane z nią organizacje zawodowe wezwały również do strajku powszechnego. Zawodowe związ-

ki chrześcijańskie wezwały natomiast robotników do nieporzucania pracy i do niełączenia się z rewolucyjnymi manifestacjami socjalistów i komunistów.

Ogólnie przypuszczają, że w roku bieżącym dzień 1 maja we Francji będzie obchodzony uroczystej, niż w latach ubiegłych. Liczą się z tem również i władze. (PAT.).

Stany Zjednoczone i rozbrojenie Europy

Prezydent Roosevelt odbył w sobotę dłuższą rozmowę z Normanem Davisem. Sekretarz stanu Hull brał udział w konferencji.

Po wyjściu z Białego Domu Norman Davis oświadczył dziennikarzom, że Europa powinna się sama zdecydować, czy pragnie się rozbroić lub też nie. Davis dodał, że nie należy zupełnie tracić nadziei na pomyślne rozwiązanie zagadnienia rozbrojenia, jakkolwiek sytuacja

obecna jest bardzo trudna. Wszystkie kraje powinny dążyć usilnie do wyjaśnienia sytuacji przed dniem 29 maja, t. j. przed zebraniem się komisji głównej konferencji rozbrojeniowej.

Stany Zjednoczone nie zmieniły swego stanowiska w sprawie rozbrojenia i nie zamierzają występować obecnie z nową inicjatywą.

Davis zakończył, że nie wybiera się obecnie do Genewy. (ATE.).

Skazanie schutzbundowców

Po dwudniowej rozprawie zapadł w Wiedniu wyrok przeciwko 15 członkom Schutzbundu, którzy walczyli w domu gminnym t. zw. Quellenhof. Przywódcy Spanner i Janda skazani zostali na 5 i 3 i pół lat więzienia, członek Schutzbundu Schneider — na 20 miesięcy, reszta

oskarżonych na 6 do 12 miesięcy.

W Loeben stanęło przed sądem 17 członków Schutzbundu. 12 z nich zostało skazanych na więzienie od 1 do 3 lat, trzech inni na 2 do 3 miesięcy więzienia, 2 oskarżonych uwolniono. (PAT.).

Przygotowania socjalistów

Dziennik wiedeński „Echo” pisze w artykule wstępnym, że z powodu święta 1 maja krąży po Wiedniu pogłoski o zamierzanych ze strony robotników so-

cjalistów demonstracjach.

„Echo” apeluje do robotników, aby nie poszli na lep agitacji, lecz „stanęli na gruncie realnym”. (PAT.).

Niemcy płacą podatki za 1938 rok

Paryski „Le journal” uwypukla niemieckie trudności finansowe i zwraca uwagę na to, że podatnicy niemieccy zostali wezwani, wzamian za duże niżki, do wpłacenia zgóry sum na poczet ich podatków za okres 1934 — 1938. W ten sposób wydano już zgórą 12 miliardów franków.

Dziennik twierdzi, że wraz z deficy-

tem budżetowym ogólny niedobór wynosi około 42 miliardów franków. W tych warunkach wyścig zbrojeń, który miałby zagrażać w razie niepodpisania konwencji, nie wydaje się tak groźny, gdyż nie wystarczają same chęci zbrojenia, ale trzeba ponadto mieć jeszcze na to pieniądze. (PAT.).

Niepewne losy nowego gabinetu w Hiszpanji

Z Madrytu donoszą, że w kołach politycznych widoki nowego gabinetu Ricardo Sampera są oceniane bardzo pesymistycznie. W kuluarach Korteżów krąży pogłoski, że gabinet nie przetrwa 48 godzin od chwili przedstawienia się parlamentowi.

Dzisiaj odbędzie się pierwsze posiedze-

nie nowego Rządu pod przewodnictwem prezydenta Zamory. Na posiedzeniu tem zostanie ustalony tekst deklaracji programowej. Gabinet przedstawi się parlamentowi w środę, dnia 2-go maja.

Monarchiści i socjaliści zapowiedzieli zgłoszenie szeregu interpelacji. (ATE.).

Jutro święto 1 Maja

Napaści bez końca

Komuniści o walkach w Austrii

Niechętnie wracamy do tego tematu. Nie jest przyjemnym wciąż pisać o tem, jak przyjęli komuniści austriackie wypadki, oburzając ofiarnych i walecznych „schutzbundowców” błotem i gnojem, oszczerstwami i wymysłami. Ale coż robić? Bez końca mnożą się komunistyczne wydawnictwa, poświęcone austriackim wypadkom: widocznie komuniści obawiają się, że ofiarna walka austriackich socjalistów zdementuje taktykę „Kominternu”.

W numerze 3/4 rosyjskiego pisma „Bolszewik” obszerną pracę o austriackich bojach pisze Zinowjew. Do niedawna był w niełasce; teraz tembardziej łasi się i umizga do Stalina. Wymyśla, ile się da, na austriackich socjalistów i dowodzi, że celem „wózków” było właśnie zerwanie strajku i zbrojnej walki. Pisz np. na str. 90: „Kontrowersyjnym leaderom austriackiego socjal-faszystów nie udało się zerwać strajku i zbrojnego powstania austriackich robotników, chociaż czynili w tym celu wszystko możliwe i niemożliwe”.

W podobny sposób w Polsce niejaki Czesław Barski wydał broszurkę „Prawda o Austrii”, w której również rozpisyje się szeroko — wedle znanych wskazówek — o „zdradzie” austriackich wózków Socjalizmu.

I Zinowjew i Barski nie używają już takich samych wyzwyń, jakie były przed kilku tygodniami w „Izwieściach” i w „Prawdzie”. Zorientowali się, że nie robi to dobrego wrażenia na robotnikach. Ale niemniej pracują w pocie czoła, żeby oszkalować austriackich socjalistów.

W szczególności wchodzić nie będziemy. Szereg fałszów i kłamstw niedawno skłusnie napietowało „Nowe Pismo” w artykule „Ludzie czy szakale”. Ale nie chodzi o poszczególne kłamstwa, lecz o sedno rzeczy. O co chodzi tym p.p. „Barskim” z rozmaitych broszur i „Dwutygodników”. O to (tu leży główny akcent oskarżenia), że „przywódcy” przez dłuższy czas unikali walki zbrojnej; że tę walkę starali się odkładać; że „pertraktowali” z Dollfussiem i t. p. Na tem ma polegać cała „zdrada”.

Ze przez pewien czas walkę odkładali — nie jest to tajemnica. Pisz o tem otwarcie i uczciwie Bauer i Deutsch w swoich znanych broszurach. Wiedzieli bowiem, że walka jest nierówna; że przedewszystkiem Austria jest w bardzo niekorzystnej sytuacji międzynarodowej i że w ra-

zie potrzeby może zawsze nastąpić interwencja z zewnątrz — hitlerowskich Niemiec, albo Włoch; że klasa robotnicza jest przemęczona latami bezrobocia i redukcji. Dlatego też partja uważała, iż najkorzystniejszym momentem ostatecznej walki będzie ten, gdy nastąpi jeden ze znanych „czterech warunków” Bauera (rozwiązanie gminy Wiednia i t. d.). Gdy jednak Dollfuss pod dyktando Musoliniego dokonał znanej linckiej prowokacji — partja wezwała robotników do boju.

„Komintern”, bojąc się stracić resztki swoich wpływów, gwałtownie rzucił się do krytyki. Ale zachodzi pytanie, jakie ma moralne prawo krytykować metody walki austriackich socjalistów ten, kto w Niemczech pod czas ataku hitlerowskiego odrazu skapitulował?

Przypuśćmy nawet, że austriaccy socjaliści „za długo” wstrzymywali się od walki. Ale późniejsza niemiecka partja komunistyczna, ta najsilniejsza sekcja „Kominternu” (o jej „potężności” tyle razy czytaliśmy w wydawnictwach „Kominternu”), nie próbowała nawet palcem w bucie kiwnąć! Przecież to jest rzeczą powszechnie wiadomą.

Gdy zebrał się komitet wykonawczy „Kominternu”, Manuilskij oświadczył, że „kompartia” Niemiec postąpiła słusznie, gdyż nonsensem byłoby walczyć w warunkach bezradności. Widzimy jakąś zupełnie inną miarę. Sami kapitulują, jak tchórze, mając do dyspozycji ogromną partję i specjalną bojową organizację „rot-frontów”, a mężnie walczących austriackich socjalistów oburzają błotem!

Manuilskij mówił dosłownie: „Byłoby to robotem „puców”, gdyby komunistyczna partja, która się opierała na części rozłamanej przez socjalną demokrację(?) proletariatu, części przytem izolowanej od włościactwa i miejskiej drobnej burżuazji, i nie posiadającej żadnej siły zbrojnej(?) — gdyby ta partja stanęła do walki z różnymi faszystowskimi bandami Reichswelhy”.

Jak to p. Manuilskij umie usprawie dliwiać dobrze niemieckich komunistów. Wiek tam wolno było skapitulować odrazu bez walki, bo obliczono, iż szans jest za mało? Ale gdy socjaliści austriaccy próbowali wybrać moment bardziej korzystny (ale wkońcu stanęli do walki), okazali się przez to „zdrajcami” proletariatu. Mało tego. Znany komunist niemiecki, Pik, dał wyraźnie do poznania, iż taktyka niemieckiej „kompartii” jest tylko manewrem, spowodowanym sytuacją. Więc sobie się pozwala na takie „manewry”, ale dla austriackiego Socjalizmu ma się miarę inną!

„Komintern” próbował (dawniej) zastosoować taktykę prymitywnych „puców” i rewolt. Wszystkie te rewolty poprzegrywał i utorował drogę

reakcji. Czyż tak nie było na Węgrzech? Czyż tak nie było w Bawarii? Coż się dziwić, że socjalna demokracja na podstawie tych ostrzegających przykładów rozumie, iż trzeba zmobilizować wszystkie siły i wybrać odpowiedni moment?

O haniebnej taktyce „Kominternu” w stosunku do austriackich wypadków pisze bardzo dobrze i słusznie znany socjalistyczny publicysta, tow. Szifrin. Przedewszystkiem piętnuje odezwę „Kominternu” w tej sprawie. Ta odezwa bowiem zupełnie zamilczała fatalną rolę włoskiego faszystów. Dlaczego zamilcza? Przedewszystkiem dlatego, że zagraniczna polityka Rosji sowieckiej tego wymaga. Dalej odezwa oświadcza: „Proletariat mógłby odnieść zwycięstwo w powstaniu, gdyby powstanie odbywało się pod bolszewickimi hasłami — zdobycia władzy i założenia sowietów”. Jest to jakiś idiotyzm przypuszczać — powiada Szifrin — że bolszewickie hasła zastąpią brakującą broń! Ale niestety trudno zrozumieć, dlaczego „Komintern” tak nienawidzi austriackiej Socjalnej Demokracji — bo dała ona wzór gotowości do walki niebolszewickiego rewolucyjnego Socjalizmu; bo stała się uznana awangarda także dla socjalistycznego proletariatu Niemiec. Szifrin powiada o „Kominternie”:

„I ci niedźmi, bezsilni bankruci i kapitulanci ośmielają się krytykować załaganą krwią swoich najlepszych bojowników austriacką Socjalną Demokrację, która pokazała europejskiemu proletariatu jak należy walczyć nawet w sytuacji kontrrewolucyjnej”.

Z pogardą więc patrzymy na nową serię oszczerstw fabrykowaną przez p.p. „Barskich” na rozkaz „Kominternu”.

KAZIMIERZ CZAPINSKI.

15-lecie orkiestry Związku Prac. Elektrowni Warszawskiej

Wczoraj w sali Teatru „Ateneum” odbył się Poranek - Akademia z okazji 15-lecia istnienia orkiestry Związku Pracowników Elektrowni.

Akademia odbyła się przy wypełnionej po brzegi sali.

Sprawozdanie z akademii odczytaliśmy do następnego numeru.

NA 1-GO MAJA.

Administracja „Robotnika” sprzedaje po 5 gr. szt. chorągiewki z napisami:

Niech żyje 1 Maj!

Niech żyje P. P. S.!

Ze znacznym antyfaszystowskim tryz strzaly do dekorowania mieszkań i okien w dniu Międzynarodowego Święta Robotniczego. Administracja czynna od 9 do 17-tej.

1 Maj w Warszawie

O godz. 8—9 rano na dzielnicach odbędzie się zgromadzenia publiczne skąd wyruszą pochody na Pl. Grzybowski.

O godz. 11 rano na Pl. Grzybowskim zbiorą wszystkich pochodów robotniczych.

Zgromadzenia i zbiórki

odbędzie się:

Wola, ul. Wolska 44, zgrom. godz. 9.

Jerozolima, ul. Chłodna 30, zgrom. g. 9.

Metelowcy, ul. Kacza 7, zgrom. godz. 9.

Czerwiaków, ul. Nowosielecka 1, zgrom. godz. 8 r.

Powisłe, ul. Czerwonego Krzyża 20, zgrom. g. 9.

Mokotów, ul. Chocimska 23, zgrom. g. 8,30.

Ochota, ul. Przemyska 18, zgrom. g. 8,30.

Śródmieście, ul. Warecka 7, zgrom. g. 9.

Powązki, Zdobych, ul. Kleczewska, zgrom. godz. 8.

Marymont - Żoliborz, Pl. Wilsona, zgrom. godz. 8,30.

Starejka, Długa 21, zgrom. godz. 9,30.

Annopol, Plac Świecicki, zgrom. g. 7,30.

N. Bródno, Białolecka 51, zgrom. g. 8.

Praga, Targowa 44, zgrom. godz. 9.

GROCHÓW — wymarsz z rogu ulicy Grochowskiej i Wiatracznej.

OKOPY — wymarsz Okopowa 43.

O godz. 14 po manifestacji odbędzie się Akademia 1 Majowa w kinie „Splen

did”, ul. Senatorska.

Karty wstępu na dzielnicach.

RADA ZAWODOWA M. WARSZAWY

WARSZ. OKR. KOM. ROBOTN. PPS.

Org. Młodz. T. U. R. Koła turowe zbierają się w dniu 1-ym Maja wraz ze swymi dzielnicami.

O godz. 3,30 pp. w sali teatralnej ZZZ przy ul. Czerwonego Krzyża 20 odbędzie się akademja zorganizowana wspólnie z Czerwonym Harcerstwem T.U.R. i bundowskim „Cukuntem”.

Przemawiać będą trow. Próchnik, Mitzner i Blit.

DRUKARZE zbierają się o godz. 9-ej r. w podwórzu domu Warecka 7, skąd pod swoim sztandarem wyruszą na Plac Grzybowski.

KWESTARZE I KWESTARKI pro-

szani są o zgłaszanie się z puszkami dla ich oddania i obliczenia zawartości w dniu 1 Maja między 2 a 8 nje w lokalu TUR, lecz w lokalu Stow. Wolnomysł- cieli (Królewska 16).

Wiadomości z domu obłąkanych

Motywy pewnego wyroku w sądzie frankfurckim

„Frankfurter Volksblatt” donosi, iż sąd grodzki odrzucił podanie 18-letniego niearyjszczyka o uprzedzenie celem zaślubienia dziewczyny aryjskiego pochodzenia, oczekującej od niego dziecka. Sąd motywując swą odmowę względami rasowymi, podkreślił, że dziewczyna, która jeszcze w r. 1933 ustrzykiwała stosunki z Żydem, nie zasługiwała na lepszy los i musi być za swą lekkomyślność ukarana.

Również dziecko musi ponieść konsekwencje surowego wyroku, ponieważ w tym wypadku interesy osobiste usta-

pić muszą wobec interesów ogółu. Dalej sąd zaznacza, że nie może popierać małżeństw mieszanych, umożliwiających Żydom rozmnażanie się. (PAT).

Więcej uwagi i starania!..

Już nieraz amuzowani byliśmy swą wagą na tendencyjność i — ignorancję, kładącą często w oczy w doniesieniach urzędowego P. A. T.-a. Oto mamy, ale zabawny kwiatulek, w ośrodku agencyjnym uszczelniony. Donoszą o zakończeniu rokowań delegacji polskiej w sprawie nabywania w Anglii hamulców Westinghouse’a, P. A. T. wspominał też o przyjęciu p. wice-ministra Koca przez angielskiego wice-ministra STANHOPE’a, który — cytując dosłownie — „wyraził mu imieniem Rządu brytyjskiego, wielkie zadowolenie z powodu obustronnie pomyślnego zakończenia robót (!)”... O jakież TU ROBOTY, u licha, chodzi? Ziemię — czy jakież?... A może rokowania szły istotnie tak opornie, że lord Stanhope rozmyślił przyrównać je do „robót” — ciężkich?

„Robota” i „praca” są to, istotnie, w języku polskim wyrazy bliskie znaczeniem, ale nie jednoznaczne, podobnie, jak nie są jednoznaczne słowa „biedny” i „ubogi”, „las” i „bór” i w. in. Umiejętność należytego posługiwania się takimi synonimami dowodzi znajomości ducha danego języka, czego w przykładzie, a depeszy P. A. T.-a zacierpnieć, niełatwo, nie widzimy.

Mala rzecz, a wstyd. x.

Nowe władze Klubu Sprawozdawców Samorządowych

Wczoraj w lokalu własnym przy ul. Senatorskiej 14 odbyło się doroczne zgromadzenie członków Klubu Sprawozdawców Samorządowych. Po sprawozdaniu ustępującego zarządu i komisji rewizyjnej wybrano nowe władze klubu.

Na prezesa wybrano red. Czesława Stanisławskiego („Gazeta Polska”), na członków zarządu red. red.: tow. A. Obarskiego („Robotnik”), F. Banasiaka („Polska Zbrojna”), Harasymowicza (Prasa Polska), J. Sommera („A.B.C.”).

Do komisji rewizyjnej weszli red. red.: Fryling („Kurier Polski”), W. Golcz (P.A.T.) i B. Jurkowski („I.K.C.”).

100 POCIECH

W czwartek dn. 3 maja r. b.

WIELKA ZABAWA OGRODOWA

Święto wiosny

Praga przy moście Kierbedzia. Tramwaje: 4, 5, 6, 18, 21, 25

ROMAN GUL.

Z galerji wodzów czerwonej armji

(Dokończenie)

Następnie zostaje wysłany na front przeciwko Petlurze. Zabiera ze sobą swoich „przyjaciół”. Jako dowódca 2 brygady w 45 dywizji, wprowadza w brygach oddziałach żelazną karność, rozstrzelując własnoręcznie maruderów i dezertersów. Jednocześnie — zakazuje pod karą śmierci grabienia okolicznej ludności, strasząc niekiedy przez zmniejszanie się wózków oddziałów wojskowych. Dlatego ukraińscy atamani nazywają go pogardliwie „żydowskim bogiem”. Po wielomiesięcznych bojach dywizja doznaje uszczerbku, szczególnie daje się we znaki brak koni. Tu z pomocą Kotowskiemu, ukochanemu „kombrygowi”, przychodzi dowódca Besarabskiego pułku kawalerji, 19-letni pastuch - analfabeta, Miszka Niaga (wedle słów Kotowskiego — urodzony wódek). Przechodzi wpływ Dniestr i ze znanej sobie stadniny porwya 60 wspaniałych koni. Kotowski, niebawem miłośnik koni, szaleje z radości i w najbliższym czasie osobiście dowodzi oddziałem konnym w ataku przeciwko petlurcom. Jest to jak gdyby punkt zwrotny — Kotowski od-czuwa właściwe powołanie: „Nie powinienem być postrachem besarabskich dróg, lecz generałem kawalerji”.

Na Piotrogród szedł „biały” generał

Judenicz. Kotowskiego wezwano na północ. Pojechał ze swoim wojskiem. W stolicy panował głód, a na polcam dla koni Kotowski musiał rekwirować... materace. Judenicz odrzucono, a wódza czerwonej konnicy, wielokrotnie odznaczanego za waleczność, starano się za wszelką cenę uratować z ciężkiego tyfusu.

Po wyzdrowieniu Kotowski otrzymuje rozkaz sformowania z resztek 45 dywizji kawalerijskiej brygady, której zadaniem miało być uderzenie od południa na cofające się wojska Judenicza. Kotowski, obecnie już generał, wraca na rodzinne południe, pod Odesę i dokonuje znowu cudów waleczności. Wobec rozgromionych białych wykazuje rzadką, w wojnie domowej humanitarność (zabrania rozstrzeliwać jeńców), czem wielu z nich umiunie. Za pomoc przy oswobodzeniu Odesy zostaje udekorowany drugim z kolei medalem. Ale pełnię sławy zdobył dopiero na polskim froncie w 1920 r.

Nie całkowicie dowierzając „ziemiannowi - anarchiście” Kotowskiemu, Naczelne Dowództwo nie wysunęło go na decydujące stanowisko wódza czerwonej konnicy. Jako przeciwstawienie wysu-

nęło inną postać sowieckiego Murata — Semena Budiennego.

Kotowskiego trudno bowiem ująć w kleszcze politycznego aparatu. Jednakże i w charakterze drugiego wodza czerwonej kawalerji zdobył olbrzymią popularność w masach żołnierskich.

Zanim jeszcze z Kaukazu przybyła armja Budiennego, Kotowski ze swoją „kawbrygadą” poszedł na Polaków. Ma przy sobie tę samą zaporożską sicz, „bractwo” z Niaga, Krzywoczek, komisarzem Daniłowem i żonglerem Harri. Ze względu na swą barwność, zuchwałość, — „zapach psiego bukietu” — ta sowiecka kawbrygada pod wodzą bandyty Grzegorza Kotowskiego mogła rywalizować chyba tylko z napoleońską kawalerją Murata.

Kotowski kochał swą „kawbrygadę”, jak ogrodnik swój ogród. Osobiście wybierał dowódców, z pośród jeńców wybierał wspaniałych „rebajłów”. Nie pytał: „w co wierzysz?”, więc w „kawbrygadzie” razem z czerwonymi partyzantami, którzy przeżyli całą wojnę, pomieszali się „biali” kozacy-denkiniowcy, szkurinowcy (od nazwiska przywódcy Szkury), jeńcy madzjarscy, Niemcy, dezerterszy polscy i Czesi.

Dobór był wspaniały. Niedarmo kotowcy nie nazywali nawet siebie czerwona armją — to obraza.

— Nie „krasnoarmiejcy” my, lecz „kotowcy”.

— Jacy tam z nas komuniści. Komun-

niści „swołocz”, my — bolszewicy. Tu właśnie byli czystej krwi „nacio-

naliści - bolszewicy”, co 300 lat temu pływali na czołnach Stepana Riazina. Ta konnica wyszła zwycięsko z wojny domowej, ale teraz trzeba było wytrzymać inną bojową próbę: — przeciwnikiem była regularna kawalerja generała Krajewskiego...

W pośpiechu uzupełniając kawbrygadę Kotowski wraz z Budiennym przezucony zostaje pod Lwów. Naczelne dowództwo przerzucało go ustawicznie na tyły polskie, gdzie „kawbrygada” miotła się, zadając ciosy.

Kotowski postarzały, błądzący z wyczerpania, z opuchniętymi oczami i ochrypły znajdował się wciąż na czele brygady na ukochanym przez żołnierzy „Orliku”. Dla swojej brygady był nie tylko dowódcą wojskowym, lecz i sadem, i państwem, i wodzem. Na Kotowskim kończyło się wszystko: i życie i śmierć w czerwonej konnicy. Znał wszystkie swe „bandy” i zezwalał grabić (czasem) — bogatych, lecz za grabież mieszczan, włościarzy lub małomiaszczekowych Żydów rozstrzeliwał bezapelacyjnie, nadając jakgdyby rozbojom „klasową linję”. Zdobycze grabieży przechodziły bowiem do ogólnej kasy kawbrygady.

Wchodząc do chaty na odpoczynek po bitwie, pierwsze co rozkazywał ordynansom, to ulubioną jajecznicę z 25 jaj.

— Ale przed bitwą nie jadł i nie kazał jeść.

Kotowski lubił zdrowie, siłę i sport. Gimnastykę uprawiał nawet na wojnie.

Zmuszał do niej wszystkich dowódców. O sobie mówił:

— Jestem entuzjastą wychowania fizycznego, trudno. Zdrowe, nagie ciało — oto piękno!

Pod Lwowem otrzymano kategorię rozkaz udania się na północ, celem ratowania ogólnego położenia ostatecznej pod Warszawą czerwonej armji.

Jakkolwiek sprawiała się konnica — nie dała rady... Zamiast ofensywy, czerwona armja przeszła do panicznego odwrotu.

Dla konnicy Kotowskiego zaczęły się okrutne chwile walk na tyłach. Osiadając uciekającą w panice czerwoną armję przed natarciem polskiej konnicy, Kotowski zapomniał i o polewaniu się wodą i o gimnastyce...

Otoczony przez polskie wojska, na Bożej Górze stoczył ostatni bój, w którym został ciężko ranny. Z trudem zdołał go „kotowcy” uprowadzić.

Gdy wyszedł ze szpitala, wojny z Polakami już nie było.

Oto najbardziej charakterystyczne momenty z opisu Gula. W zakończeniu jest jeszcze wiadomość o śmierci Kotowskiego, który podaje się wszędzie za anarchiste, ze względu na swą popularność i niezależny charakter był prawdopodobnie niewygodną postacią. W lutym 1925 roku został zamordowany kilku wystrzałami w pierś przez kurjera sztabu Majorowa. Chodziły słuchy, że poniósł śmierć z ręki niemieckiego sprawcy za pośrednictwem zapłaconego po-desłanego mordercy.

Wczorajsze wypadki

ZAMACH SAMOBÓJCZY.

23-letni Marjan Owczarczyk, zamieszkały w barakach na Żoliborzu, otruli się kłopotem. Pogotowie przewiozło desperata do szpitala św. Rocha. SAMOBÓJSTWO KELNERA.

Przy ul. Dobrej 7, 29-letni Zygmunt Idzikowski, kelner w restauracji „Nowa Gospoda” przy ul. Jasnej, powróciwszy z miasta do domu, strzelił do siebie z rewolweru w prawą skroń. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć. Okazało się, iż rewolwer Idzikowski otrzymał od gościa za rachunek, jeszcze przed rokiem. Gdy właścicielka mieszkania mówiła sublokatorowi kilka razy, ażeby rewolwer wyrzucił albo sprzedał, Idzikowski odpowiadał: „Jeszcze mi się może kiedyś przydać”. Przyczyna samobójstwa — nieustalona.

UPADEK Z 5-GO PIĘTRA NA 2-GIE.

40-letni Szepean Krystosiak, właściciel samochodu — taksówki, wracał do swego mieszkania przy ul. Chmielnej 36. Ponieważ drzwi były zamknięte, jedna z lokatorek pobiegła po żonę Krystosiaka. Tymczasem K. przebiegł się przez barierę i runął w otwór kręconych schodów. Na II piętrze Krystosiak zawadził spódnicami o wystające żelazne wiązanie barier, przytrzymał się rękami, poczem przesadził barierę i upadł na schodach. Przybyły lekarz Pogotowia

Z ŻYCIA PARTJI

EGZEKUTYWA W.O.K.R. P.P.S. Posiedzenie Egzekutywy odbędzie się dziś o godz. 6 wiecz. w lokalu przy ul. Długiej 21.

T. U. R.

Biuro Warszawskiego Oddziału T. U. R. jest czynne nie we wtorki i czwartki jak dotychczas, lecz w poniedziałki i czwartki od 5 do 7 (gmach ZZK., pokój Nr. 40).

Co usłyszymy w radio?

PONIEDZIAŁEK, 30.IV.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.25 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik Poranny. — 7.40 Muzyka z płyt. 7.55 Chwilka gospodarstwa domowego. 8.00 Program. 11.15 Repor-
taż. 11.30 Muzyka z płyt. 11.40 Przegląd Prasy. 11.50 „Życie kulturalne stolicy”. — 12.05 Koncert. 12.30 Wiadomości meteor. 12.33 Koncert. 13.00 Muzyka z płyt. 13.30 Reportaż z 1-go Inauguracyjnego lotu pasażerskiego Warszawa — Berlin. 15.05 — Wiadomości o eksporcie polskim. 15.10 Wiadomości gospodarcze. 15.20 „Kronika harcerska”. 15.25 „Chwilka lotnicza”. 15.35 Muzyka z płyt. 15.50 Recital śpiewaczy. — 16.10 Odczyt. 16.20 Lekcja języka francuskiego. 16.30 Reportaż z lotu pasażerskiego Warszawa — Berlin. 17.00 Recital fortepianowy. 17.30 Odczyt maturalny. 17.50 „O chłopach — zuchach”. 18.10 Piosenki góralskie i wojskowe. 18.50 Program. 18.55 Rozmaitości. 19.15 „Skrzynka pocztowa”. 19.25 Odczyt. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.47 Dziennik wieczorny. 20.00 „Myśli wybrane”. 20.02 Muzyka lekka. 21.00 „Wiosna bezrobotnych w Buenos Ayres”. 21.15

stwierdził ogólne potłuczenie i porażenie. Po opatrunku przewiózł ofiarę karłowatej przygody do szpitala.

ZABŁĄKANĄ KULĄ.

Na ul. Stawki, zabłąkaną kulą została postrzelona w lewe udo 18-letnia Rachela Bok, służąca (Miła 11). Ranną opatrzone w ambulatorium Pogotowia. SPŁOSZONY KOŃ STRATOWAŁ PASAŻERKE.

Wczoraj w południe w Al. Ujazdowskiej, koń zaprzężony do powozu należącego do fabryki „Konrad Jarnuszkiewicz i S-ka”, spłoszony się sygnałem samochodu, wpadł na dorożkę konną, pociągniętą przez Feliksa Pakulskiego. Dorożka została rozbita, pasażerka zaś, 61-letnia Franciszka Goldszteinowa, doznała złamania ramienia.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś komedia J. A. Kisielewskiego „Karykatury”.

Teatr ATENEUM
DZIŚ najlepsza komedia
„MŁODOPOLSKA”
„Karykatury”
J.A. KISIELEWSKIEGO
Reżyserja L. Schillera

TEATR NARODOWY. Dziś i codziennie „Ucieczka” Galsworthy’ego.

TEATR LETNI. Dziś komedia muzyczna „Domek z kart” Grannichtstedtana.

TEATR NOWY. Dziś „Simona” Devala (autora „Stefka”, „Mademoiselle” i „Towariszcza”).

TEATR POLSKI. Dziś i codziennie

Otwarcie portu lotniczego na Okęciu

Wczoraj odbyło się uroczyste otwarcie cywilnego portu lotniczego na Okęciu w Warszawie, związane z obchodem 5-lecia Polskich Linii Lotniczych „Lot”. W otwarciu wziął udział p. Prezydent oraz z przedstawiciele Rządu.

Nowy port lotniczy zbudowany jest według najnowszych wymagań i posiada wszystkie nowoczesne urządzenia.

STAN POGODY

SŁONECZNIE.

Przewidywany przebieg pogody: W dalszym ciągu pogoda słoneczna z lekką skłonnością do burz w dzielnicach południowych. Rano miejscami mglisto. Umiarkowane wiatry z kierunków wschodnich.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Świat należy do ciebie!”
APOLLO: „Csibi” z Fr. Gaal
ANTINEA: „Uśmiech szczęścia” i film polski.
ATLANTIC: „Tańcząca Venus” z J. Cawford i Clark Gable.
AMOR: „Łzy dwudziestoletniej”.
AS: „Przybłęda”.
BAJKA: „Bestia morska” i „Pat i Patachon jako wynalazcy prochu”.
CASINO: „Przebudzenie”.
CAPITOL: „Pat i Patachon jako kompozytorzy” i „Banita”.

CAPITOL Marszałkowska 125
Pocz. o 4-ej
Lili Damita i Dolores del Rio
w podwójnym programie
„Płomień”
oraz
„PRZYJACIELE
I KOCHANKOWIE”
CENY OD 85 GR.

COLOSSEUM: „Papryka” i rewja.
COLOSSEUM MAŁE: „Congorilla” i „Pat i Patachon w konkurencji”.
CRISTAL: „Ken Maynard — poskromiciel”.
CYRK (kino Variete): „Port San Diego” i program atrakcji.
CZARY: „Parada rezerwistów”.
CORSO: „Dzieje grzechu” i rewja.
EUROPA: „Sekretarka osobista wychodzi z małżeństwem”.
FAMA: „Burza o brzasku” i „Szpieg w masce”.
LUX: „Zabawka” i „Królowa Południa”.
MAJESTIC: „Porwanie” (dow. dla młodz.).
FORUM: „King Kong”.
GLORIA: „Branka syna puszczy”.
HELJOS: „Brat diabła” z Denis Kingem oraz Flipem i Flapem.
HOLLYWOOD: „Ich ostatnie spotkanie” i rewja.
IKS: „Pionierzy Texasu” i film polski.
KOMETA: „Marsz Rakoczy” i rewja.
ITALJA: „Pod fałszywą flagą”.
LOS: Od 4 „Banita”, Od 8 „Zuzanna Lenox”.
LUX: „Zabawka” i „Królowa Południa”.
MAJESTIC: „Porwanie” (dow. dla młodz.).

MIEJSKI: „Piękny jest świat”. O g. 4 popoł. specjalny seans dla młodzieży.

KINOTEATR **MIEJSKI**
Pocz. seansów godz. 4.30, 6, 8, 10.
M. Chevalier
Jacqueline Francell

PIĘKNY JEST ŚWIAT

NADPROGRAMY

Codziennie o g. 4.30 pp. jeden seans po cenach popularnych dla młodzieży dozwolony

MEWA: „Obiad o 8-mej” i „Noc w Chicago”.

MASKA: „Dlaczego zgrzeszyłam” i „10 z Pawlaka”.

NOWY SPLENDID: „Życie bez jutra” i rewja.

NOWA TOMBOLA: „Miłość na rozkaz” i „Sekret kobiety”.

OKO PRASKIE: „Zakazana melodia” i „Biały szlak”.

PALACE: „Byłem ci wierny” i rewja „Wiosna w Warszawie”.

PAN: „Maharadza Rampura” i „Pod wrogiem sztandarem”.

PAN Nowy-Swiat 40
Pocz. o 4, ostatni 10
DZIŚ MISTRZ MASKI
BORYS KARLOFF
w najnowszej filmie prod. 1934 r.
MAHARADZA RAMPURA
oraz
**POD WROGIEM
SZTANDAREM**
Pieśń chwały i poświęcenia
Parter od 85 gr. b. d.

PETIT TRIANON: „Świat bez mężczyzn” i „Przybłęda”.

PRAGA: „Rozkoszne kłopoty” i rewja.

PROMIEN: „Szerlok Holmes”.

RAJ: „Pod Twoją Obronę”.

RIVIERA: „1002 noc” i „Cud wilków”.

ROXY: „Parada rezerwistów”.

SOKÓŁ: „Tunel” i „Don Kiszot”.

STYLOWY: „Królowa Krystyna” z Greta Garbo.

TON: „Zaledwie wczoraj”.

UCIECHA: „Al 14 załoneła”.

UNJA: „Hotel studentów” i rewja.

PIELĘGNOWANIE CHORYCH, opatrunki, masaż, zastrzyki i t. p. uskuteczniają starannie i przystępnie: student ostatniego kursu medycyny i akuszerka — masażystka, Żoliborz, Marymoncka 1 c m. 85 (4 klatka schodowa).

PRZEMYSŁ ODZIEŻOWY

„PEO”

Sp. z o. o.

Warszawa, ul. Warecka 5, I piętro front.

Na raty i za gotówkę

Płaszcz gabardinowy od zł. 45.—. Mundurki uczniowskie od zł. 40.—. Półka jesiennie-wiosenne. Garnitury. Specjalny dział zamówieniowy.

Beverley Nichols

DZWON NA TRWOGE

Z upoważnienia autora przełożyła z angielskiego

Wacława Komarnicka

IV.

Fan X. udzielał informacji chętnie i szczegółowo.

„Czy to możliwe”, zapytałem, „aby cały Londyn pewnego pięknego dnia został przykryty chmurami gazowymi?”

„To jest całkiem możliwe... i to mówiąc najogólniej...”

„A czy możliwa jest rzecz zaopatrzenie każdego mężczyzny, każdej kobiety i każdego dziecka w maski gazowe?”

„No...”

Umilkł. I podczas pauzy, która nastąpiła, zdawało mi się, że myśli mniej więcej to samo, co i ja.

Jeżeli bowiem pytanie moje traktować poważnie, to zawiera ono już w sobie i odpowiedź. Pomyśleć tylko o niemowlętach z różnych brudnych nor — o chorych w szpitalach — o sanatorjach dla umysłowo chorych — o robotnikach transportowych. Pomyśleć o bujnym życiu wielkiego miasta, wtóconem w maskę gazową na przeciąg dwudziestu czterech godzin. A będzie się miało do czynienia nie tylko z gazem, ale i z ogniem. Widocznie kwestje te i panu X. przyszyły też do głowy drogą takich samych asocjacji. Po-

31) wiedział z otuchą:

„Moglibyśmy wyprodukować czterdzieści milionów masek i sprzedawać je detalicznie po pięć szylingów sztuka”.

„Doprawdy?”

„O tak. Byłaby to bardzo niska kalkulacja”.

„A co by pan zrobił dla siebie... dla swej własnej rodziny?”

„Ach! Przerwał znów na chwilę. „No, oczywiście, zrobiłbym przedewszystkiem z jednego pokoju schron przeciwgazowy”.

„Jakby pan to zrobił?”

Teraz opuszczał na krótki czas pana X., gdyż rozmowa ta brzmi może zbyt nieprawdopodobnie. Grozi mi nieustannie niebezpieczeństwo, że książka moja, opisująca wyłącznie fakty, w ostatecznym wyniku wyda się czytelnikowi fantastyczną bajką. Przypomnijmy więc sobie fakty, na których opieram książkę, i zaczerpnijmy nieco otuchy z ostatniej broszury Angielskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża p. t. „Pierwsza pomoc w wojnie chemicznej”, w której to broszurze wyszukaną częściowo oficjalne publikacje Rady Wojskowej.

„Każdy pokój z mocnymi ścianami, dachem i podłogą można zamienić w schron przeciwgazowy. Jeżeli okna są nieszczelne, należy je opatrzyć i zatkać wszelkie inne otwory, nie wyłączając komina. Drzwi powinno się obić suknem, aby zapobiec przedostawaniu się zatrutego powietrza. W pokoju, którego ma się używać jako schronu przeciwgazowego, powinno się zgasić ogień na kominku i we wszelkich przyrządach do ogrzewania, ponieważ wciągają one powietrze z zewnątrz”.

Brzmi to bardzo łatwo i przyjemnie. W rzeczywistości, ustęp ten nie wart jest, naturalnie, papieru, na którym go napisano, chyba, że zechcecie uwierzyć, iż ludność wielkiego miasta zdoła usiedzieć w czterech ścianach przez niewiadomo ile dni, jakgdyby przeczekiwała mgłę londyńską.

Powróćmy lepiej do pana X.

„Czy chciałby pan zobaczyć, jak próbujemy maski gazowej?”

„Bardzobym chciał”.

Zeszliśmy po jakichś stromych drewnianych schodkach, minęliśmy śpiesznie korytarz, przeszliśmy przez szary pokój, pełen szarych ludzi, którzy wyrabiali szare rzeczy, i znaleźliśmy się na niesłychanie hałaśliwym podwórku. W powietrzu unosił się kwaśny odor. Gdy się podniosło głowę, widziało się niebo — takie tam niebo — pokryte chmurami, postrzępionymi, jak kawałki starej gazety. Niebo to dziwnie przypominało podwórko, na którym staliśmy. Do podnoszenia głowy nie było jednak powodu, tuż przed nami bowiem znajdował się ponury i przykuwający uwagę przedmiot.

Była to czarna, żelazna ceta o trzech oknach, powleczonej wilgocią. Mogła pomieścić z tuzin mężczyzn. W dolnej jej części, mniej więcej na wysokości trzech stóp od ziemi, widniały otwory, w tej chwili zatkałe korkami. Wokoło tej żelaznej potworności unosił się niewypowiedzianie przykry zapach — martwy, a jednocześnie żywy, doprowadzający do rozpacz, a zarazem obrzydliwie łaskoczący. Jak gdyby zapach rozkładającego się trupa.

(D. c. n.)

DRUKARNIA „ROBOTNIK”

Warecka 7

przyjmuje

wszelkie zamówienia w zakresie drukarstwa wchodzące.

SPECJALNOŚĆ:

CZASOPISMA

Wykonanie szybkie i dokładne

SZTAFETA ROBOTNICZA

Zadania Sportu Robotniczego

Może żaden Kongres ZRSS. nie zbierał się w tak doniosłej chwili, jak ten, który zbiera się w roku bieżącym. I właśnie dlatego należy przywiązywać doń z różnych względów wielką wagę. Przykład Niemiec i Austrii, losy sportu robotniczego w tamtych państwach, muszą być w pamięci delegatów, którzy będą decydować o losach naszego ruchu sportowego. I tak się jakoś złożyło, że decydować mamy w Katowicach. W najbliższym ośrodku naszego organizmu sportowego, a zarazem w centrum opinii, domagającej się usamodzielnienia ruchu. Obserwuję dyskusję, jaka się toczy na łamach „Sztafety”. Zainicjował ją tow. Michałowicz. Godzę się, zresztą nie pierwszy i nie ostatni raz, z jego tezami. Tylko dla mnie nie istnieje w tej chwili pytanie, jaka ma być nasza ideologia? Tutaj przynajmniej rację tow. Grzesikowi.

SPRAWA TA ZOSTAŁA DAWNO ROZSTRZYGNIĘTA.

Samo powołanie do życia Z. R. S. S. przesądziło kwestię naszej ideologii. O tem, że chodzi nam od pierwszej chwili i ciągle o treść, a nie o formę, pisał tow. Hryniewicz, pisałem i ja kilkakrotnie. Powtarzać tego nie potrzeba. Najwyżej możemy na Kongresie jeszcze raz sobie to jasno uprzytomnić, by wzmocnić i pogłębić nasze przekonania. By duchem i sercem stanąć przy naszych braciach, zagnanych przez Hitlera i Dollfussa do podziemi. By, wobec Międzynarodówki Sportowej poprzysiąc wierność i miłość dla barw robotniczego sportu...

„Sport, czy sportowanie, zawody widowiskowe, czy uciechka od publiczności, obozownictwo, czy turystyka, gimnastyka masowa, czy wyczyny jednostki lub zespołu” — pyta tow. Michałowicz. Oczywiście, że w pierwszym rzędzie sport w najszerszym tego słowa znaczeniu,

niezależnie, że masowa gimnastyka, obozownictwo, turystyka, jako te gałęzie, które najbliższe są naszej ideologii, które służą masom, a nie wybujałym ambicjom jednostek. Jednak, bądźmy szczerzy. Za słabi jesteśmy pod względem finansowym, byśmy mieli rezygnować ze sportów widowiskowych. Zresztą i zagranicą nasi towarzysze bynajmniej nie mają zamiaru zrywać z takim: gałęzią sportu, które zasadzają się na słachetnym współzawodnictwie i wpływają na sprawne i harmonijne współdziałanie zawodników sportowych. Tak więc, wszystkie te gałęzie i dziedziny sportu, które uprawiają nasi klasowi przeciwnicy, muszą nam być dostępne na myśl zasady, że służące one mają nie celowi jako takiemu, lecz środkiem prowadzącym do wyższych celów. To jest bezspornem. Rzecz jasna, że przyswajając sobie te dziedziny sportu, zapożyczamy sobie tylko ich formalną, techniczną stronę bez balastu demoralizujących naleciałości. Mam na myśli ogólną deprawację pojęć, zgniliznę moralną i etyczną, obserwowaną na szerokich gościńcach sportu mieszczańskiego, które to nałogi wytykamy i zwalczamy, gdyż zatrują one potężny organizm sportu, przez rozmaitych, rozmaicie wykorzystywanych.

I teraz przechodzę do najdrastyczniejszego zagadnienia. Skoro jest tak źle, to POCO SPORT ROBOTNICZY TKWI W OGÓLNOZWIĄZKOWYCH ORGANIZACJACH?

Niewątpliwie pytanie to wypłyne na fali żywej i gorącej dyskusji kongresowej. Wszak zagranicą sport robotniczy jest zupełnie odseparowany. Tak to racja. Tak było również w Niemczech i Austrii. Na tej platformie stoi Międzynarodówka Sportowa. Marksizm jest wszędzie tensam. Czy jednak wszędzie panuje socjalizm. Czy partje socjalistyczne wszystkich państw są jednako silnie utrwalone w swych wpływach? Byłoby błędem, gdybyśmy chcieli, zwłaszcza obecnie, kwestię oderwania się od związków ogólnych, traktować i oceniać tylko pod kątem widzenia korzystnych dla klubów robotniczych stosunków, pamijających w jednym, choćby najsilniejszym, ośrodku naszego ruchu. Trzeba zrobić przegląd ogólnych naszych sił i możliwości! Nie jest wstydem, gdy się powie, że dużo pracy organizacyjnej leży

przed nami. A skoro o tej mowa, to raczej ma tow. Michałowicz, gdy domaga się zduszenia w zarodku

PRÓBY WYLAMYWANIA SIĘ Z SZEREGÓW.

Raczej mniejszą ilościowo niech będzie nasza organizacja, ale tem mocniejszą pod względem ideowym i karności. I jeśli zatem, nie możemy sobie bez szkody dla całości, pozwolić na ryzykowny i niebezpieczny krok oderwania się, to pozostaje nam do rozstrzygnięcia kwestja

ZDOBYWANIA AUTONOMJI W RAMACH ZWIĄZKÓW OGÓLNYCH.

I kwestja zasadnicza: skoro wszystkie nasze ośrodki pracę organizacyjną nastawiły na współpracę ze związkami ogólnymi, którzy to praca, bynajmniej nie hamuje pracy w poszczególnych R.S.K. O, to czy leży w naszym interesie, by najsilniejsza nasza placówka — Górny Śląsk, był poza nawiasem tej dwutorowości organizacyjnej, jaką nam narzuciły warunki i obecne stosunki? To jest problem, nad którym Kongres nie bę-

dzie mógł przejść do porządku dziennego! Mojem skromnem zdaniem, rewizja pojęć towarzyszy śląskich jest tutaj wielce wskazana. Za tą rewizją przemawiają względy, obejmujące swojami przesłankami rzeczywistość i perspektywę realizacji naszych celów.

Nie wspominam o opiece lekarskiej, która była przedmiotem troski trzeciego Kongresu, albowiem ta mocno się posunęła naprzód, głównie dzięki Warszawie. Niemniej trzeba będzie o niej w zasadniczej rezolucji wspomnieć.

Napewno wypłyną także inne sprawy. Sprawa współpracy z organizacjami oświatowymi i t. d. O czemkolwiek jednak Kongres będzie mówił, jakie tylko sprawy poruszy, będzie miał do rozstrzygnięcia ważne problemy. To też wierzę, że obrady nacechowane będą rzeczową troską o całość naszej organizacji. A, co ważniejsze: pamiętać będziemy, że o „Wielkiej Rzeczy” decydują nie słowa, radykalne słowa, lecz czyny. Mierzmy więc zamiary na siły.

MAKSYMILJAN STATTER.

Tęsknię ku tobie o szumiący lesie!

Tęsknię ku tobie o szumiący lesie!
Ku twoim pieśniam, które wiew wiosenny
W bezmierny przestwór na swych puchach niesie
Ulatą duch mój, sam w melodję pełną.
Syt jestem ziemi, tej kaźni codziennej,
Trosk jej i cierpień, o szumiący lesie,
W akordy hymnów pierwotnych brzemien
Jak więzień z kajdan, tak ma dusza roje się.
(Jan Kasprzowicz).

WYJEŻDŻAMY DO PUSZCZY BIAŁOWIESKIEJ.

Wycieczka wyruszy z Warszawy w piątek dnia 18 maja wieczorem. Przyjazd do Czerlanki, nad ranem. Nocleg w namiotach. Po śniadaniu krótkie wędrowki po okolicach. Obiad, odpoczynek, gry sportowe dla amatorów. Wieczorem zwiedzenie zwierzyńca z żu-

brami. Ognisko, gawędy, śpiewy. W drugim dniu wędrowka trybami leśnymi do Hajnówki. Zwiedzenie „Kryniozki”. Zwiedzenie olbrzymich nowoczesnie urządzonych tartaków, fabryki chemicznej, organizacji robotniczych. Obiad, Akademia. Zwiedzenie szkoły. Przemysł Drzewny, słynący ze swych wyrobów. Powrót do Czerlanki. W trzecim dniu przyjazd do Białowieży, zwiedzenie rezerwatu leśnego (puszcza w stanie dziewiczym). Obejrzenie pałacu carskiego. Obiad w domku myśliwskim cara Aleksandra III. Odpoczynek poobiedni w parku. Zwiedzenie bogatego muzeum przyrodniczego, gdzie są zebrane okazy fauny i flory puszczańskie. Zakonczenie obozu.

Całkowity koszt pobytu na obozie, a więc noclegi, odżywianie, przejazdy na terenie puszczy, opłaty wstępu i t. p. wynosi

13 zł, 50 gr. od osoby.

Przejazd koleją do puszczy ponoszą uczestnicy osobno, korzystając z 80 proc. zniżki kolejowej (co wyniesie ok. 6 zł. w obie strony).

Wobec ograniczonej ilości miejsc — zgłoszenia są przyjmowane tylko do dnia 14 maja r. b. Przy zapisie wpłaca się zadek w wysokości 5 zł. Zgłoszenia kierować pod adresem: Jerzy Cesarski, Administracja „Robotnika”, Warecka 7 w godz. od 9 do 15, tel. 5.13.80.

Obóz urządził I Robotniczy Ośrodek Wychowania Fizycznego.

1 Maja

na boisku Skry o godz. 15.30
mecz robotniczy
Warszawa — Łódź

„Czas skończyć z pacyfizmem w sporcie“!

„Złote“ myśli dyrektora C.I.W.F. płk. Gilewicza

W ubiegłym tygodniu, z inicjatywy Stołecznego Komitetu W. F. i P. W. odbyło się w Kom. Rządu zebranie delegatów Zw. Sportowych i klubów.

Celem zebrania było omówienie i przygotowanie się do „ŚWIĘTA” W. F. i P. W., które ma odbyć się w maju i ma trwać przez pełny tydzień. Nie będę pisał jak ma wyglądać to „święto”.

Obraz jego sami czytelnicy namalują sobie, gdy powtórzę tu słowa przewodniczącego tego zebrania, płk. GILEWICZA. Tłumaczac cele tego tygodnia powiedział: „CZAS SKOŃCZYĆ Z

PACYFIZMEM W SPORCIE(!). Niech SPOŁECZEŃSTWO POLSKIE I ZAGRANICĄ wiedzą, że SPORT DAJE TEŻYŻNĘ, KTÓRA POTRZEBNĄ JEST DO SŁUŻBY WOJSKOWEJ“(!).

Jakto, więc tydzień propagandowy sportu, ma być pokazem nie ZDROWEJ I DLATEGO ZADOWOLONEJ MŁODZIEŻY — lecz MATERJAŁU PRZYGOTOWANEGO NA JATKI ARMATNIE?!

Więc społeczeństwo, które w tych dniach zjawi się na Stadionie Wojska

Polskiego ma z uśmiechem zadowolenia akceptować „PIĘKNĄ INICJATYWĘ” wyższych czynników sportowych, które w porozumieniu z jeszcze wyższymi czynnikami, chcą pchnąć sport na „NOWE I WŁAŚCIWSZE TORY“?!

Wiele zmieniło się w ostatnich latach. Czyżby w dobie, kiedy cały świat kulturalny domaga się ŚWIATOWEGO ROZBROJENIA — sport miał iść w odwrotnym kierunku?!

Warto nad tem się zastanowić.

SPORTOWIEC.

Niedziela w sporcie

Boks

POLSKA ZWYCIĘŻA AUSTRIĘ 10:6. W olbrzymiej, dusznej i przepełnionej do ostatniego miejsca sali Cirkus rozegrany został wobec 5,000 widzów mecz bokserski Polska — Austria o puchar Europy środkowej. Polska wystawiła na ten mecz drugą rezerwową, gdyż pierwszy skład walczył z Niemcami w Poznaniu. Mimo to, odnieśliśmy pewne zwycięstwo w stosunku 10:6. Zwycięstwo Polaków było zupełnie zasłużone, gdyż górowali oni nad przeciwnikiem zarówno techniką, jak i agresywnością. Najlepiej spisali się: Czortek, Moczek II, Misiurewicz i Chmielewski. Mizerski zawiódł zupełnie. Forlański walczył równie gorzej, niż zwykle. Na specjalne podkreślenie zasługuje fakt, że wszystkie orzeczenia sędziów były jednomyślne.

W wadze muszej Czortek (Polska) pokonał na punkty Schlängera (Austria).

W wadze koguciej Polska zdobyła 2 punkty bez walki z powodu nadwagi Kovatscha. Rozegrany mecz towarzyszy Moczek II — Kovatsch przyniósł zdecydowane zwycięstwo Polaka na punkty.

W wadze piórkowej Forlański (Polska) przegrał zasłużenie na punkty z Jaro (Austria).

W wadze lekkiej Bakowski (Polska) pokonał na punkty Svatoscha.

W wadze półśredniej „nieznany żołnierz” poznański, Misiurewicz, odniósł zwycięstwo nad leższym o kategoriej Weillhammerem.

W wadze średniej Chmielewski (Polska) wygrał wysoko na punkty z Führerem.

W wadze półciężkiej Zehetmayer, mistrz Europy, wygrał nieznacznie z Karpińskim.

W wadze ciężkiej Martinek (Austria) pokonał na punkty Mizerskiego.

NIEMCY BIJĄ POLSKĘ 10:6. W Poznaniu, w przepełnionej hali Targów Poniańskich, odbył się oddawna oczekiwany mecz bokserski pomiędzy reprezentacjami Niemiec i Polski.

Zawody zakończyły się zwycięstwem drużyny niemieckiej 10:6. Wynik ten uważać należy za bardzo pomysłny dla nas, drużyna polska bowiem wystąpiła w osłabionym

składzie. Kozłowski, Chrostek i Wexner są może obiecującym materiałem, ale żaden z nich nie dysponuje dostateczną techniką i rutyną.

Wyniki techniczne:

W wadze muszej Rotholz pokonał niespodziewanie na punkty słynnego Spannagla. W 1 rundzie Niemiec znalazł się na deskach. W 2 i 3 rundzie przewaga Polaka była nieco mniejsza, niemniej wygrana nie ulega wątpliwości.

W koguciej Kozłowski przegrał zdecydowanie z Ziglarskim.

W piórkowej mistrz Europy, Kästner, przegrał na punkty z Kajnarom.

W lekkiej Schmiedes bije Chrostka wysoko na punkty.

W półśredniej Seweryniak natknął się na wicemistrza olimpijskiego, najlepszego zawodnika niemieckiego, Campe, i przegrał na punkty.

W średniej Majchrzycki zwyciężył wysoko na punkty Hornemana.

W półciężkiej ociężały Wexner przegrywał po nieciekawej walce z Pürschem.

W ciężkiej Pilat przegrywał na punkty z Rungem. Los Polaka rozstrzygnął się właściwie już w 1 rundzie, kiedy Niemiec posłał go dwa razy na deski.

Największą sensacją zawodów były zwycięstwa Rotholza i Kajnara.

Piłka nożna

O MISTRZOSTWO PODOKREGU ROBOTNICZEGO. Na boisku Skry w meczu o mistrzostwo klasy A podokręgu robotniczego Gwiazda pokonała Hapoel 1:0 (1:0). Decydujący o zwycięstwie punkt zdobył Freiman. W pierwszym kwadransie lekką przewagę miał Hapoel, następnie minuty jednak wykazują przewagę Gwiazdy.

W drugim meczu Skra pokonała Sarma 3:0 (2:0). Skra wystąpiła poraz pierwszy po dłuższej przerwie w Białymoku II, ale bez Hermana i Smosarskiego I. Bramki zdobyli: Smosarski II (2) i Błazadek II (1).

W trzecim meczu Elektryczność pokonała pruszkowski Znicz 1:0 (1:0), mając

przez cały czas nieznaczna przewagę.

W meczu towarzyskim Marymont odniósł zwycięstwo nad Makabi 3:2 (3:0). Bramki dla Marymontu zdobyli: Sokolowski i Weremowicz.

POLONIA POKONANA PRZEZ GARBARNIĘ 0:2. W Warszawie, na boisku Polonii, w meczu o mistrzostwo Ligi Garbarnia pokonała Polonię w stosunku 2:0 (1:0).

Gra nieciekawa, chaotyczna i zbyt ostra, wykazała nieznaczna przewagę Garbarni w polu. Polonia rozporządzała lepszą obroną, atak jej nie umiał jednak wyzyskać licznych dogodnych sytuacji pod bramką przeciwnika.

PORAŻKA LEGJI Z PODGÓRZEM. W Krakowie w meczu o mistrzostwo Ligi Podgórze pokonało niespodziewanie Legję warszawską 2:0 (1:0).

CRACOVIA BIJE ŁKS. 4:3. Drugi mecz o mistrzostwo Ligi, rozegrany w Krakowie pomiędzy Cracovią a ŁKS, zakończył się zasłużonym zwycięstwem Cracovii w stosunku 4:3 (2:2).

ZWYCIĘSTWO POGONI NAD STRZELCEM. We Lwowie Pogoń w meczu o mistrzostwo Ligi wygrała ze Strzelcem 3:0 (1:0).

KŁĘSKA WARSZAWIANKI W POZNANIU. W Poznaniu w meczu o mistrzostwo Ligi Warta pokonała Warszawiankę w kompromitującym stosunku 8:0 (2:0).

Warta wystąpiła w odmłodzonym składzie, z Nawrotem w ataku.

RUCH POKONAŁ WISŁĘ 4:1. W Wielkich Hajdukach odbył się mecz ligowy pomiędzy śląskim Ruchem a krakowską Wisłą, zakończony zdecydowanym zwycięstwem Ruchu w stosunku 4:1 (3:0).

Tenis

ROT-WEISS ZWYCIĘŻA LEGJĘ 4:1. W trzecim i ostatnim dniu meczu tenisowego Legja — Rot-Weiss (Berlin) rozegrano dwie rwanżowe gry pojedyncze.

Pierwszy mecz pomiędzy mistrzem juniorów niemieckich, Henklem, a Maksem Stolarowem, zakończył się zwycięstwem Niem-

ca 3:6, 6:4, 2:6, 8:6, 7:5. Maks Stolarow zawiódł na całej linii. Był niewątpliwie lepszy od Niemca, kierował całą grą, a okrasami przewaga jego była miarodajna. Niestety, nieopanowanie nerwowe sprawiło, że Niemiec rozstrzygnął spotkanie na swoją korzyść.

W drugim meczu Cramm pokonał Tłoczyńskiego w trzech setach 8:6, 8:6, 7:5. Tłoczyński grał bardzo dobrze, ustępował jednak niewątpliwie najlepszej rękawicy nie mieckiej.

W grze podwójnej, jak podaliśmy w części nakładu, zwyciężyli Niemcy.

Ogólny wynik meczu brzmi: 4:1 na korzyść Rot-Weiss.

Kolarstwo

OTWARCIE SEZONU KOLARSKIEGO SKRY. W Chranowie nastąpiło otwarcie sezonu kolarskiego Skry Biegami na 50 km. na trasie Błonie — Chranów — Błonie. Zwyciężył Wróbel w czasie 1:38 m., przed Jabłońskim i Angielczykiem.

Zapaśnictwo

PRAWIE WSZYSCY NASI ZAPASNI CY ZOSTALI JUŻ WYELIMINOWANI. W dalszych zawodach zapaśniczych o mistrzostwo Europy, rozegrane w Rymie, nasi zawodnicy ponieśli szereg nowych porażek.

W wadze piórkowej Philajamaki (Finlandja), mistrz Europy, pokonał Dworoka (Polska). W wadze półśredniej Wordling (Finlandja) odniósł zwycięstwo nad Rejniakiem (Polska). W wadze półciężkiej Gęstwiński przegrał z Cadierem (Szwecja). W wadze ciężkiej Puciata uległ Charliorowi (Belgia).

Poineważ regulamin zawodów przewiduje, że zawodnicy, którzy przegrali dwa spotkania, zostają wyeliminowani, z Polaków odpadli już Ruda, Dworok, Bajorek, Rejniak, Gęstwiński i Puciata. Pozostał jeszcze Neuff, który dotychczas poniósł tylko jedną porażkę.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaopiniowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczajnych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.